Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica xix. post trinitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

meis ꝛc. Si ḡ dauid vocat eū dñm ſuū:
quō filꝰ eiꝰ eſt: Et nēo poterat ei rñdere
verbū: neq̃ auſus fuit quiſq̃ ex illa die eū
amplꝰ interrogare. Hiero. Jō cōfutati
ſermonibꝰ: vltra nō interrogat: ſʒ apertiſ
ſime cōprehenſum romane tradūt ptati.
Ex q̄ intelligimꝰ venena inuidie ſuperari
quidē poſſe. ſʒ difficile qeſcere. Jn verbis
aūt p̄dictis dauid adductis a dño ad ɔfu
tationē phariſeoꝝ: declarat triplicē verita
tē circa pſonā chꝛi.

Pria ē ꝟitas ſperialis dñatiōis.
Scōa ē ꝟitas eq̄lis ſeſſiōis.
Tertia ē ꝟitas victorialis triūphatōis

Pria igit. ꝛc. qꝛ dauid vocat eū dñm. Si
cut em̄ dicit Hierony. Vocat eum dñm
ſuū nō errore incerto nec ꝓpria volūtate:
ſʒ a ſpūſctō. Scōa eſt ꝟitas eq̄lis ſeſſio
nis: cū dicit. Sede a dextris meis. Jm
poſſibile eſt em̄ purū hoiem ſedere a dex
tris dei. Dicat ḡ dauid Dixit dñs. i. deꝰ
pr: cuiꝰ dicere ē filiū equalem gñare: dño
meo. i. ꝓꝑo filio ſuo: ſede a dextris meis
ſm ꝙ deus es. Remigius. A dextris dei
ſedere ē in honore ꝛ eq̄litate paterne di
gnitatis manere. Tertia eſt veritas ꝛc.
cū dr̄ Donec ponā inimicos tuos: ſcabel
lum pedū tuoꝝ. i. donec hoies tibi rebel
les ſubiugauero: vel bona ꝛ volūtaria ſub
iectōe vt credant te verū deū ꝛ hoiem: vl̄
coacta ſubiectiōe vt in die iudicij puniāṫ
et credāt inuite: ita vt velint nolint ſubie
cti ſint tibi: ſicut ſcabellū pedibꝫ eſt ſubie
ctū. Remigius. Donec: ibi p̄ infinito po
nitur: vt ſit ſenſꝰ: ſʒ ſemꝑ ꝛ inimici tui ſub
ijcienṫ pedibꝫ tuis. Et vt dr̄ Chryſ. Hoc
debuit eos inducere ad timorē: ſʒ nec ſic i
ducti ſūt. Talis em̄ ɔſideratio etiā nos/
ipos īducere dʒ ad timorē q̄m neceſſario
habemꝰ corā tanto iudice cōparere: ꝛ ab
eo ſniam durā ꝛ increpationē ſuſtinere.

Exēplū legimꝰ in vitaſpa. ꝙ q̄dā interro
gauit ſenē. Vñ abba mihi hoc. Cor meū
durū eſt. Nō timet deū: quomō eū time
bo. Rñdit ſenex. Puto ꝙ ſi hō in corde
ſuo retineat increpationē: poſſidebit timo
rem. Dicit ei frater. Et q̄d eſt increpatō:
Rñdit ſenex. Ut homo in omni re incre
pet animā ſuā: ꝛ cogitet ꝙ neceſſario opor
tet tādē deo occurrere ꝛ increpationē eiꝰ
ꝛ ſctōꝝ ſuſtinere cum dura ſnia. Eccl. ij.
Cor durū male habebit in nouiſſimo.

Tertiꝰ ar. Quō. q̄m chꝛs eſt ſūmꝰ dñs
corā q̄ etiā velimꝰ nolimꝰ cōparere
nos oportet. Quātū ḡ timere debemꝰ eiꝰ
mādata trāſgredi. Na vt habeṫ extra de
maioritate ꝛ obedientia. Si quis vene
rit. Et. ff. de re militari. l. deſertorē. §. Si
miles: vaſſalus nō obediēs mādato prin
cipis: morte dignꝰ eſt. Pone caſum vt vi
debis: notādo illud Leuiṫ. xix. Ego dñs
leges meas cuſtodite.

Dñica. xix. poſt trinitatꝭ.
Sermo primus.

Transfreta
uit ꝛ venit in ciuitatē ſuam
Matth. ix. Renouamini i
ſpū mētis vr̄e ꝛ induite nouū hoiēʒ q̄ ſm
deū creatꝰ eſt in iuſticia ꝛ ſctitate verita
tis. Eph. iiij. Si volumus ſpūaliter trāſ
fretare ꝛ venire in ciuitatē celeſtē: oportet
nos renouari Juxta ꝟba bti pau. di. Re
nouamini ꝛc. Ubi apl̄s inducit ad tria.

Prio ad reformationē Renouami ꝛc.
Scōo ad ɔformationē: ꝛ induite nouū
ꝛc. nouū inq̃ hoiem. i. chꝛm imitādo eiꝰ
ſanctam ɔuerſationem.
Tertio ad informationem. in iuſticia ꝛ
ſctitate veritatis. De p̄mo. Ro. xij. Re
formamini in nouitate ſenſus vr̄i. Et at
tende ꝙ hō q̄ntūcūq̃ ſit ꝑfectus dʒ ſemꝑ
reputare ſe de nouo inchoare. Eccl. xviij.
Cū ɔſūmauerit hō: tūc incipiet. De ſe
cūdo. Ro. xiij. Induimini dñm ieſuʒ chꝛm
De tertio. Ibidē. Induamur arma lucꝭ.
Trāſfretauit ꝛc.

PRimꝰ ar. An decuerit chꝛm trāſfre
tare. i. mare huiꝰ mōi trāſire paupe
rē vitā ducēdo: Qꝛ nō. Chꝛs maxie inui
tauit hoīes ad exēplū hūilitatꝭ. Juxta il
lud Matt. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ꝛc. ſʒ
hūilitas maxie cōmēdaṫ in diuitibꝫ. Con
tra. Matt. viij. Filiꝰ hoīs non hʒ vbi ca
put ſuū reclinet. Rñdet Tho. iij. p. q.
xl. Chꝛm decuit in h̄ mūdo pauperē vitā
ducere. Primo q̄dē qꝛ h̄ erat ɔgruū p̄di
catiōis officio ꝓpṫ qḋ venit. Oportet em̄
p̄dicatores a cura rex ſecularium eē abſolu
tos. Vñ ipſe aplos ad p̄dicandū mittens
dixit eis. Nolite poſſidere aurū ꝛc. Scōo

ſicut aſſūpſit mortē corporalē vt vitā lar-
gireť ſpūalē: ita paupertatē corporalē ſuſ
tinuit vt nobis diuitias ſpūales largireť
ij. Cor. viij. Scitꝫ graꝫ dñi ꝛc. Tertio ſe
ſi diuitias haberet: eiꝰ pdicatio cupidita
ti aſcribereť. Vñ hieronymꝰ ſup Matt.
Si apl'i diuitias habuiſſent: viderenť nō
cauſa ſalutis hoīm: ſꝫ cauſa lucri pdicaſ-
ſe. Ad argumētū aūt dicēdū ꝙ in eo ꝙ eſt
neceſſitate pauper: hūilitas nō multū cō-
mēdatur: ſꝫ in eo ꝙ voluntarie. Talis em̄
paupertas eſt maxime indiciū hūilitatis.
Hec Thom. ¶ Pro ſuō. Magna ꝟtus ꝛ
laudabilis ē ꝯtenere opes. Vñ mercial.
Ardua res hec ē opibꝫ nō tradere mores
Et Sen. Aude hoſpes ꝯtenere opes: qꝛ
nemo alius dignꝰ deo eſt ꝙ̄ ꝙ opes ꝯtem̄
pſerit. Cū ꝟ qriť. An decuerit ꝛc. Dic vt
s. Et qua ꝯclude ꝙ veri chriani nō ſť mū
di amatores: ſꝫ ꝯteptores. Vñ. j. Joā. ij.
Nolite diligere mūdū neqꝫ ea ꝗ i mūdo ſť
qm̄ ſiqs diligit mūdū nō ē charitas pris
in eo. O mūdani ꝛo auari. ꝛc. Et eſt mala
ꝓpť vr̄am auariciā ꝑperratis: pditiones:
fraudes: vſuras. Nam vt hr̄. j. Tim̄. vj.
Radix oim̄ maloꝝ cupiditas. Et qꝺ oim̄
maloꝝ cumulus eſt. Auaricia ſiue amor
diuitiaꝝ: ſic terre adheret ꝙ ꝯtēnit celū.
Sic edificat in arena ꝙ edificare in celis
non curat. ¶ Figura. Gen̄. iiij. Cain (ꝗ in
terpꝛtať poſſeſſio) dr̄ edificaſſe ciuitatem ꝛ
nō abel ꝗ dr̄ iuſtus: ꝛ interpꝛtať luctus: qꝛ
ſcti cor nolūt terrenis infigere: ſꝫ dicūt cū
paulo illō pauli Heb. vltio. Nō habemꝰ
hic ciuitatē manētē: ſꝫ futurā inquirimus

Secūdus ar. In euāgelio tria innuūť
tur ꝯſiderāda ꝗꝝ ꝯſideratio nos in
ducere dꝫ ad trāſfretādū. i. trāſeundū ma
re huꝰ mōdi vt ꝑueniamꝰ i ciuitatē ſupnā
¶ Primum eſt ſaluatoris inextimabilis
benignitas.
¶ Scōm: pctōris miſerabilis infirmitas.
¶ Tertiū: penitētꝫ deſiderabilis ſanitas.
Primū igiť ꝛc. ꝙ notať in euāgelio cū di-
ciť aſcēdēs ieſus in nauiculā trāſfretauit
ꝛ venit in ciuitatē ſuā. In h̄ em̄ ſigtur ꝙ
benigne viſitat fideles ſuos. Per nauicu-
lam aūt allegorice pōt intelligi ipa chriſti
hūanitas: vľ ipa beata virgo in cuius vte
ro carnē ſumpſit. De ꝗ pōt exponi illud.
Prouer. vltimo. Facta eſt quaſi nauis in-
ſtitoris ꝛc. Ciuitas illa ad quaꝫ venit ad
litterā diciť nazareth ſm̄ aliqs: ſm̄ alios
capharnaū in ꝗ ciuitate frequēter habita
bat. ¶ Allegorice aūt eſt eccleſia militans
in qua poſt trāſfretationē maris huꝰ mū
di manet in ſacramēto altaris. Matth. vl
timo. Ecce ego vobiſcū ſum vſqꝫ ad cōſū
mationē ſeculi. Moraliter eſt aīa rōnalis
in quā venit per grām. Jo. xiiij. Ad eū ve
niemꝰ: ꝛ manſionē apud eū faciemꝰ. Ana-
gogice autē ē ipa ciuitas celeſtis in quam
trāſfretato mari huꝰ mūdi gloſe aſcen-
dit. Exemplo aūt chri ſi volumꝰ tandem
attingere portū ſalutis ꝛ ꝑuenire in illam
ciuitatē celeſtē debemus nūc trāſfretare.
Et hoc triplici trāſfretatōe.
¶ Prima: ē trāſfretatio marꝫ pcti.
¶ Scōa ē trāſfretatio marꝫ huꝰ mūdi.
¶ Tertia eſt tranſfretatio maris cordis
humani.
In hoc ſermone dicendū de prima. vicꝫ
quō mare pcti ē trāſfretandū ē. Et hoc cū
nauicula pnie. Et vt ad h̄ diligentiꝰ agen
dū inducamur: ꝯſideremꝰ ꝙ̄ ſit periculo-
ſum hoc mare pcti.
¶ Tū ꝓpť guberna toris abſentiā.
¶ Tū ꝓpť ꝯtrarioꝝ vehementiā.
¶ Tū ꝓpť pdictoꝝ inaduertentiā
Primo ꝓpť ꝛc. Gubernator aīe nr̄e ſpūſ-
ſctūs eſt: ꝛ ꝗ ſolꝰ nos pōt ꝯducere in ciui
tatē celeſtē. ps. Spūs tuus bonꝰ deduceť
me i terrā rectā ꝗ eſt terra. i. regio ſtabi-
lis ꝛ ſolida viuētiū eternaliť. De ꝗ alibi.
Credo videre bona dñi in terra viuētiuꝫ
Iſte aūt gubernator eſt abſens pctōribꝰ
Jō. ps. Lōge a pctōribꝫ ſalꝰ. Vñ. j. Reg.
xvj. Spūs dñi receſſit a ſaul. Saul enim
interpꝛtať abutēs ſiue abuſiuū eoꝝ: ꝛ ſigt
peccatorē ꝗ donis dei abutiť: vicꝫ corpo-
re: aīa: ꝛ tpali ſubſtantia. De hoc ꝟ mari
pcti exponi pōt illud Job. xxviij. Mare
loquiť: nō ē mecū. ſ. ſapia ꝗ eſt donū ſpūſ-
ſcti. ¶ Scōo ꝓpť ꝯtrarioꝝ vehemētiaꝫ:
vicꝫ ex ventoꝝ ipulſiōe. i. tentationū diabo
licaꝝ. Dañ. vij. Quattuor venti pugna-
bāt in mari vicꝫ vana ſpes: vanus timor:
vana leticia: vana triſticia. Grego. Aſſi-
dua ipulſiōe diabolꝰ tentat: vt ſaltē tedio
vincat. Itē ex vndarū compulſiōe. i. ten-
tationū carnaliū. Gal. v. Caro ꝯcupiſcit
aduerſꝰ ſpūꝫ Itē ex carybdiū ſeu abyſſoꝝ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

attractione.i.mūdanaꝝ cupiditatū. Aug.
Amas mundū abſorbebit te: amatores
ſuos vorare nouit: nō portare. ¶ Tertio
ꝓpter p̄dictoꝝ inaduertentiā ſeu ignoran
tiam: Peccatores em̄ nō aduertūt hm̄oi
picula. Vn̄ Prouerb.xxiij. Eris q̄ſi dor
miens in medio mari: ⁊ q̄ſi ſopit⁹ guber
nator amiſſo clauo ⁊ dices. Verberauerūt
me.ſ. ſuggeſtiōes diabolice: ⁊ ego nō do
lui. traxerūt me.ſ. voluptates ⁊ cupidita
tes ⁊ ego nō ſenſi. Heu q̄m multi piclitan
tes picula nō cogitāt: q̄ nec mortē nec infer
nū ↄſiderāt. ¶ Exemplū de his q̄ erāt in
ciuitate hierl'm: cui dn̄s dicebat Luc.xix.
Et quidē in hac die q̄ ad pacē tibi nūc āt
abſcōdita ſunt ab oculis tuis ⁊c. Apoc.iij.
Si nō vigilaueris veniā ad te ⁊c.

TErti⁹ artic. Audi. ⁊c. Vigilate ergo ne
ꝑeatis. Dicit lex.ff. de pactis.l. Sū
ma. Quilibꝫ debꝫ ꝓ ſuis negocijs vigila
re. Et ſicut dr̄. vij.q.ij.c.vlti. Vbi maius
eſt piculum: cautius ⁊ diligētius eſt agen
dū. Audite. Si eſſetis in mari ⁊ fractum
eſſet nauis gubernaculū: et flaret ventus
vehemēs: ⁊ ibidē cū alijs dormiretis: nōne
eſſetis in graui piculo? Si aūt vigilātes
picula videretis: nōne timore ↄcuſſi/ q̄cq̄d
eſſet poſſibile ꝓ euaſiōe diligēt agereris?
Multo ergo diligēti⁹ agere debetis ad trāſ
fretandū mare pctī ꝓ euitādis piculis ca
rybdis infernalis. Jdeo vt dicit ſaluator
Mat.xiiij. Videte vigilate ⁊ orate.

¶ Ser.ij. ꝓ eadē dn̄ica.xix poſt Trinita.

TRanſfreta

uit ⁊c. Deponētes menda
ciū loq̄mini veritatē vnuſ
quiſq; cū ꝓximo ſuo q̄m ſum⁹ inuicē mē
bra Epheſ.iiij. Si faciam⁹ h': trāſfreta
bim⁹ cū chr̄o. Jn illis aūt vbis tria tāgūt
¶ Primū falſitatis excluſio: Deponē. mē.
¶ Scdm̄ veritatis hortatio: Loq̄mi. vita.
¶ Tertiū hortatiōis rō: q̄m ſum⁹ ⁊c.
De p̄mo Pſ. Perdes oēs q̄ loquū. men.
De ſcd̄o.ij.Tim ij. Sollicite cura teipm̄
ꝓbabilē exhibere deo oparium incōfuſibilē
recte tractantē verbū veritatis. De tertio
Ro.xij. Alter alterius mēbra.
¶ Tranſfretauit ⁊c.

PRimus arti. An chr̄s debuerit cum
hoibus ↄuerſari: Q, nō. Deū nō cō
uenit cū hoib⁹ ↄuerſari. Cōtra Baruc.
iij. Cū hoib⁹ ↄuerſat⁹ ē. ¶ Rn̄ſio ſm̄ Th.
in.iij.p.q.xl. Cōuerſatio chr̄i talis eē de
buit vt ↄueniret fini incarnationis ꝓpter
quā venit in mūdū. Venit aūt in mūdū
Primo ad manifeſtandū veritatē: ſic ipē
dicit Jo.xix. Ego in hoc nat⁹ ſum ⁊ ad h'
veni in mundū vt teſtimoniū ꝑhibeā ve
ritati. Jdō debuit in publicū ꝓcedere p̄di
cādo. Vn̄ ⁊ Lu.iiij. Quia ⁊ alijs ciuitati
bus oportet me euangelizare regnū dei: q2
ad hoc miſſus ſum. ¶ Scd̄o venit ad hoc
vt hoīes a pctō liberaret.j. Tim.j. Chr̄s
ieſus venit in hūc mundū pctōres ſaluos
facere: Jdō reqrere debuit penitētes ſicut
paſtor ouē perditā. ¶ Tertio venit vt per
ipm̄ acceſſum habeam⁹ ad deū: vt dr̄ Ro
ma.v. Jdō ↄueniēs fuit vt familiarit' cum
hoib⁹ ↄuerſando fiduciā daret ad ſe acce
dendi. Hoc Tho. ¶ Pro fund. Satis cō
ueniēs fuit vt p̄nceps aliqn̄ cū ſubditis con
uerſet': q2 vt dr̄ Vegeti⁹ li.j. de re milita
ri. Principis doctrina ꝓdeſſe pōt multū
ſubiectis. Vn̄ ſatis bñ q̄ decet eū cū eis cō
uerſari. Vn̄ de chr̄o ſūmo p̄ncipe dr̄ in li
bello metrico de ↄtēptu mūdi. Ver⁹ ſal
uator noſtreq; ſalutis amator. Viuēdoq;
volēs nobis oſn̄dere normā. Se dedit exē
plū: rectāq; ꝑ oia formā. Cū ergo q̄ritur An
chr̄s ⁊c. Dic rn̄. vt ſ. Ex q̄ ↄclude q̄m ma
gna ⁊ mirāda ſit dei in nos beniuolentia.
Quantū ergo ſtudere debem⁹ vt ei gratum
obſequiū impēdam⁹. O igit' q̄m miſeri eſtis
pctōres q̄ ſibi ↄdicitis ⁊ repugnatis: forni
catores et adulteri ⁊ eoꝝ fautores ⁊c. q̄d
dicere poteritis q̄n velitis nolitis corā eo cō
parebitis. Ro.xiiij. Oēs ſtabim⁹ an̄ tri
bunal chr̄i. Cōfugiam⁹ ergo ꝑ p̄niam ad ei⁹
miam. Nā ipē dicit Zach.j. Cōuertimini
ad me ⁊ ego ↄuertar ad vos. ¶ Figura i
euāgelio hod. q2 trāſfretauit et venit in ci
uitatē ſuā.i. in aīam ad ſe reuertentē ⁊ ſibi
dedicatā. Et Lu.xix. Zacheo cupiēti illū
videre: ⁊ eū aſpiciēti dixit dn̄s: Hodie in
domo tua oportet me manere. Aug. O q̄m
ſuauis es dn̄e: hūiles ſpū ſūt dom⁹ tua.

SEcūd⁹ articulus. Jn p̄ceð. ⁊c. Jn h'
aūt ſermone dicendū de trāſfretatōe
maris mūdi. Circa quā ↄſiderādū eſt q̄

periculoſum ꝛ dubiū eſt hoc mare.
Tum ꝓpter ventoꝝ ꝯtrarietatē
Tum ꝓpter locoꝝ diuerſitatē.
Tum ꝓpter vaſoꝝ qualitatē.
Primo ꝓpter ventoꝝ.i. affectionū ꝯtrari/
etatē. Juxta illud Prouerb. xiij. Uult et
nō vult piger. Uolūt q̄ppe multi ſaluari:
ſꝫ ñ volūt bene ꝑari: volūt grām obtine/
re: nec tñ volūt penitere ꝛc. Scđo ꝓpt
ꝛc. puta ſaxoꝝ: ꝑ q̄ intelligunt aduerſa: h̄
eſt picl'm marinū qđ đr ſcylla.i. ſaxū latēs
ſm Papiā. Et dicit Iſiđ. li. etym. ꝙ mō/
ſtruoſam faciē fabule illi dederūt q̄ſi for/
mā hoīs ſuccinctā capitib' caninis: quia
colliſi illic fluctus: canū latrat' videntur
exꝑmere. Et ꝯuenient ſignant detracto/
res ꝛ ſuſurratores. Itē ꝓpter diuerſitatē
voraginū ſeu locoꝝ vertiginoſoꝝ: ꝑ que ſi
gnant fraudulentie demonū ꝛ maloꝝ ho
minū. Itē ꝓpter diuerſitatē ꝓcellaꝝ vehe
mentiū ꝑ q̄s intelligunt mūdane ꝓſperita
tes q̄ ſunt fluxibiles vt aqua. De hoc ma
ri exponi pōt illđ Apoc. xiij. Uidi de ma/
ri beſtiā aſcendentē habentē capita ſeptē:
ſcꝫ maliciā ſeptē viciorū capitaliū: ꝛ cor/
nua decē.i. trāſgreſſionē decē p̄ceptoꝝ de/
calogi. Tertio ꝓpter vaſoꝝ q̄litatē. Ha
bēt em̄ nauigātes in hoc mari vaſa fragi/
lia: onerata: ꝛ ꝑforata. Uaſa iſta ſunt cor/
da hūana q̄ plerūqꝫ ſolo viſu franguntur.
Affectionib' mūdanis ꝛ carnalib' onerā/
tur. Sap. ix. Corpus qđ corrūpit aggra/
uat aīam: ꝛ deꝑmit terrena inhabitatio
ſenſuū multa cogitantē. Sunt etiā hm̄oi
vaſa ꝑforata.i. patula ꝛ apta ꝑ imprudē
tiā ad recipiēdas vanitates. Ps. Filij ho
minū vſqꝫquo graui corde: vt q̄d diligi/
tis vanitatē ꝛ q̄ritis mendaciū. Hoc ma
re trāſiuit chr̄s abeūdo: qm̄ nihil terrenū
poſſidere voluit. Quod ꝛ ſignauit quādo
ſupra mare ſiccis pedib' ambulauit: in hoc
dans exemplū ꝙ ſiccis pedib'. id ē nō in/
uiſcatis affectib' ipſum tranſeam'. Sed
heu q̄m multi in hoc mari pereūt: adeo tē/
poralibus inuiſcati ꝙ omino ꝓpriā anime
ſalutē poſtponūt. Exemplū refert Uin
centius in ſpe. morali: de quodā q̄ q̄ttuor
libras accōmodauerat: ꝓ q̄b' debebat ha
bere duodeci ad q̄ttuor annos. Adueni/
ens aūt ſacerdos nihil ab eo extorq̄re po
tuit: niſi hec verba: Duodeci libras quas
talis debet, ꝑ q̄ttuor reddat. Eccl. j. Qui
aūt diligit: nō iuſtificabit.
Tertius art. Audiſtiſ ꝛc. Cū om̄i er/
go diligētia vigilate ꝛ ꝯſcie nauigiū
p̄parate: vt poſſitis ꝑiculum euadere: nec
articulū mortis expectare: qm̄ tūc diffici/
le nimis erit euadere. Notate qđ dicat lex
.ff. de iuriſdiciōe oīm iudicū. l. Si idē. A
certo ꝓpter incertū non eſt recedendū. Et
regula iuris dicit. In dubijs tutior via ē
eligēda. Et ſumit ex capitulo. Juuenis
de ſponſa. Audite. Si haberetiſ trāſire
ꝑ mare ꝑiculoſum.ſ. tēpeſtuoſum atqꝫ ꝓ/
celloſum. An expectaretiſ parare nauigiū
inter ꝓcellas: Certe nō. alias vix poſſetis
euadere: q2 ꝓcelle ſubuerterēt nauigiū an
teqꝫ eſſet paratū. Notate. Null' eſt trāſit'
maris ſic ꝑiculoſus: ſicut tranſit' mortis
O q̄t ibi ꝑeūt: q2 nauigiū ante hora ꝯpe/
tenti nō parauerūt. Parate igit diligēter
tp̄e ſanitatiſ nauigiū ꝑ pniam. Talis eniꝫ
eſt ſecura. Periculoſa ṽo et dubia eſt pnia
in mortis articl'o. Jđ Aug. Pnia in hoīe
ſano ſana eſt: in infirmo infirma: in mor/
tuo mortua.

Dn̄ica. xix. poſt Trinita. Ser. iij.

Traſfretauit

ꝛc. Iraſcimi ꝛ nolite peccare.
pſal. iiij. et Ephes. iiij. Si ſic
faciam': traſfretabim'. Notandū aūt ꝙ
triplex eſt ira. Prima eſt excuſabil' q̄ ꝓ/
uenit ex naturali inclinatōe: nō ꝓcedēs vl
tra ꝑmos mot'. Hec nulli' culpe a do/
ctorib' exiſtiat. Nā teſte ph'o. Primi mo/
tus nō ſunt in ꝑtāte hoīs. Scđa ē lau/
dabilis.ſ. ira ꝑ zelū q̄ ꝯtingit rōne offen/
ſionis diuie. Et hoc dupl'r. Aliquādo de
offenſione ꝓpria. Uñ ſup illđ Ps. Iraſci
mini ꝛ nolite peccare: Dicit gloſa quedaꝫ
Iraſcimini vobiſmetipſis de pctis p̄teri/
tis: qđ eſt penitere. et amplius nolite pec
care que dicitiſ in cordib' veſtris.i. de his
que tractatis in corde ꝑ ſpūales neq̄tias.
ꝛ in cubilib' veſtris.i. de his q̄ voluitis in
carnalib' delectationib'. De his inq̄ꝫ oi/
bus ꝯpungimini.ſ. ꝑ penitentiā. Aliquā/
do de offenſiōe aliena: ſicut irat' eſt moy
ſes ꝯtra idolatras. Exod. xxxij. Et He/

lias ɔtra ſacerdotes baal.iij.Reg.xviij.

¶ Tertia eſt ira vituperabilis: Puta cũ aliq̃s appetit iniuſte vindictã ſm deliberatã rõem. Hec turbat potẽtias aie. Pſ. Turbata eſt in ira oculus me⁹ ⁊c.

¶ Tranſfretauit ⁊c.

PRim⁹ ar. An chr̃s debuerit ſolis iudeis p̃dicare: qđ ideo q̃ritur hic: quia dicitur verba ꝓpoſita. ꝙ rediit in ciuitatẽ ſuam nõ ꝓcedens ad terrã gentiliũ. Q, nõ. Eſa.xlix. Dedi te in fed⁹ gentiũ ¶ Cõtra Mat.xv. Nõ ſum miſſus niſi ad oues q̃ perierũt dom⁹ iſrl' Rñdet Tho.in.iij.par.q.xlij. ꝙ hoc fuit ɔueniẽs ¶ Primo quidẽ vt oñderet ꝑ ſuũ aduentũ impletas eſſe ꝓmiſſiões factas iudeis: nõ gẽtilib⁹. Vñ Ro.xv. Dico chr̃m miniſtrũ fuiſſe circũciſionis ad ɔfirmãdas ꝓmiſſiones patrum. ¶ Scđo vt eius aduentus oñderet eſſe a deo. Que em̃ a deo ſũt: ordinata ſunt. Ro.xiij. Hoc aũt debit⁹ ordo exigebat vt iudeis q̃ erãt deo ꝓpinquiores ꝑ fidẽ et cultum vnius dei ꝑmo doctrina chr̃i ꝓponeretur. ¶ Tertio vt iudeis auferret calũniandi materiã. ¶ Ad argumẽtũ aũt dicendum: ꝙ chr̃s fuit in lucẽ gentiũ ꝑ diſcipulos ſuos poſt paſſionẽ ſuã: tñ ante paſſionẽ ſuã nõ debuit eos omnino repellere ne ſpes ſalutis eis p̃cluderet. Et ꝓpter hoc ſunt admiſſi ꝑticulariter aliq̃ gentiliũ ꝓpter excellentiã fidei ⁊ deuotiõis. Hoc Tho. Pro fundamẽto. Certũ eſt ꝙ deus vniuerſaliter reſpicit bonũ humani gñis. Vñ Ouid. in li. faſtorum. Jupiter arce ſua: totũ ɔſpectat in orbẽ. hoc tamẽ cũ debito ordine facit. Nã et ſm phm.xij.meta. Bonũ vniuerſi ɔſiſtit in ordine. Voluit ergo chr̃s ꝓuidere ſaluti tã iudeorum q̃ȝ gentiliũ: ſed ordine cõuenienti. Cũ ergo queritur: An chr̃s ⁊c. Dic rñ. vt ſ. Ex q̃ ɔclude q̃ȝ vituperandi ſunt iudei quib⁹ p̃ncipaliter in ꝓpria ꝑſona chr̃s voluit p̃dicare: et tamẽ increduli ⁊ indurati remanſerũt: queadmodũ ipſis predixerat Joan.viij. In pctõ veſtro moriemini. Cauete ne ſimiles ſitis: O auari: o pauperũ opp̃ſſores: falſi ɔq̃ſitores: luxurioſi et vini fautores: iracũdi: ꝑiuri: mendaces: excõicati ⁊c. Certe niſi ɔuerſi fueritis poſtea q̃ȝ dñs vos expectauerit: in abyſum infernalem detrudet. Figura de indurato pharaone et egyptijs q̃s oẽs tandẽ ſumerſit dñs in mari rubro. Expone notãdo illud Eccl.iij. Cor durum male habebit in nouiſ.

SEcũdus art. In p̃ceđ ⁊c. In iſto dicẽdũ de tertia trãſfretatõe q̃ eſt trãſfretatio maris cordis hũani. In quo mari inuoluimur ꝑ diuerſas cogitatiões et affectiões: Hoc ergo mare ꝑiculoſum eſt

¶ Tũ quia impſcrutabile.

¶ Tũ quia inſtabile.

¶ Tũ quia dubitabile.

Primo q: impſcrutabile ꝓpter ꝓfunditatem. Eccl.j. Profundũ abyſſi q̃s dimenſus eſt. Hiere.xvij. Prauũ eſt cor homis et inſcrutabile. Et q̃s cognoſcet illđ. Sic tñ h[illegible]j. Paral'. penult'. Oĩa corda ſcrutat' deus et vniuerſas mentiũ cogitatiões intelligit ¶ Scđo eſt inſtabile ꝓpter varias tentatiões. Nihil em̃ põt q̇etare mare cordis hũani niſi ille de q̃ legit': ꝙ imperauit ventis ⁊ mari. Mat.viij. Aug. Feciſti nos dñe ad te ⁊ inq̇etũ eſt cor nr̃m donec req̇eſcat in te. ¶ Tertio eſt dubitabile ꝓpter paupertatẽ. Freq̃nter em̃ in hoc mari deficiũt ea q̃ ſunt neceſſaria ad viuendũ et nauigãdũ. ſ. virtutes. Caret etiã vẽto gr̃e ſiue aura ſpũſſcti. Hoc mare chr̃s trãſfreta[illegible] cogitatiões prauas non habuit. Eſa.lv. Sicut exaltati ſũt celi a terra: ſic exaltate ſunt vie mee a vijs veſtris: ⁊ cogitatiões mee a cogitatiõib⁹ veſtris. Et Job.ix. Qui gradit' ſup fluctus maris. Similiter ergo debem⁹ hoc mare tranſire prauas cogitatiões fugiẽdo. Prouer.iiij. Omni cuſtodia ſerua cor tuũ: quoniã ex ipſa vita ꝓcedit. Statim ergo vt ſenties cogitatõnem aliquã ſupbie: auaricie. luxurie et aliorum viciorum: ſtudeas rep̃mere: bonas cogitatiões introducẽdo. Ceſarius. Incipiamus bonas cogitatiões diligere: ⁊ ſtatim ab his q̃ male ſunt nos dignabit' dñs liberare. Et p̃cipue ad hoc valent cogitationes alicuius rei amare. puta mortis. Eccleſiaſtici.xlj. O mors q̃ȝ amara eſt memoria tua. Itẽ memoria terribilis diuini iudicij. Sopho.j. Vox diei dñi amara ⁊c. Itẽ memoria dñice paſſionis. Thren.iij. Memorare paupertatis mee ⁊ tranſgreſſionis ⁊ abſinthij ⁊ fellis. ¶ Exemplũ in vitaſpatrum. quibuſdã petẽtib⁹ quomõ malis cogitatõnib⁹ carere poſſent: ait quidã ſenex: Sicut ponit' amaritudo vberi vt pu-

et ab eo ſeparet, ita delectatiõi cogitatõ-
nis apponẽda eſt amaritudo ꝙ eas inſipi-
das ⁊ amaras reddat. Sed heu pauci bo-
nas cogitatiões diligũt: imo multi ſũt ꝗ-
rũ cogitatiões nõ hũane ſed porcine ſunt
qui de corde ſuo coquinã faciũt vel bor-
dellũ: qꝛ in corde ſuo ſola carnalia tractãt
Ezechie.xvj. Feciſti tibi imagines.ſ.cogi-
tationũ phantaſias: et fornicata es in eis.
Tertius arti. Audiſtis ⁊c̃. Ne differa-
tis ergo nauẽ ꝯſciẽtie ponere in tu-
to: Quia vt dicit regula iuris: Mora ſua
cuilibet eſt nociua. ff. de reglis iuris. l. In
ꝯdemnatione. Et extra de elec. et elec. po-
teſta. li. vj. cap̃. Inter vniuerſas. Audite.
Si nauis eſſet in medio mari ⁊ vẽtis tẽ-
peſtuoſis: victualiaq̈ deeſſẽt: Credo/poſ-
ſibilem adhiberẽt diligentiã ꝑueniẽdi ad
portus ſecuritatẽ: neq̈ vellent aliq̃ntulũ
differre. Non ergo tardet᷑ ponere nauim
ꝯſciẽtie in portum pacis et ſecuritatis vt
et victualia ſpiritualia habere poſſit᷑. Vñ
eñ dicit Sapiens Ecci. v. Ne tardes cõ-
uerti ad dñm tuũ.

Sermo q̃rtus pro
dñica. xix. poſt Trinitã

Transfreta-
uit chr̃s ⁊c̃. Nolite locum
dare diabolo. Ephes. iiij.
et ſic tranſfretabitis. Repellit᷑ aũt diabo-
bolus tripliciter. ſcꝫ

Viriliter reſiſtendo.
Virtuoſe ſe exercendo.
Et dei gratiã expoſcendo

De ꝓmo Iaco. iiij. Reſiſtite diabolo et
fugiet a vobis. De ſcd̃o Hiero. Semper
aliq̃d boni facito vt te diabolus inueniat
occupatũ. De tertio Matth. xxvj. Orate
ne intretis in tentatiõeꝫ.

Salutatio. Trãſfretauit ⁊c̃.

Primꝰ arti. An chr̃s debuerit iude-
is ſine offenſione ꝑdicare: qḋ iõ nunc
q̃ritur: qꝛ in euãgelio h̃r ꝙ ſcãdalizati ſũt
ex eꝰ verb ⁊ miraclis. ⁊. eũ blaſphemare:
O, ſic. j. Cor. x. Sine offenſiõe eſtote iu-
deis et gẽtibꝫ. Cõtra Eſa. viij. ꝓphetarũ
fuerat ꝙ chr̃s eſſet in lapidẽ offenſiõis et
petrã ſcãdali domibꝫ iſrael. Rñdet Tho.
in. iij. ꝑ. q. xlij. Salus mltitudinis eſt ꝓfe-
renda paci q̃ꝝcũq̈ hoim ſinglariũ. Et iõ
qñ aliq̃ ſua ꝑuerſitate ſalutẽ mltitudis im-
pediũt: nõ eſt timẽda eoꝝ offenſio a ꝑdi-
catore: ad hoc ꝙ ſaluti mltitudinis ꝓui-
deat. Scribe aũt phariſei: et ꝓncipes iu-
deoꝝ: ſua malicia plimũ impediebãt ꝓpli
ſalutẽ: Tũ qꝛ doctrine chr̄i repugnabãt,
Tũ qꝛ ꝑuis moribꝫ vitã ꝓpli corrũpebãt:
iõ dñs nõ obſtãte offenſione eoꝝ publice
veritatẽ docebat: quã illi odiebãt: ⁊ vicia
eoꝝ arguebat. Vñ Matt. xv. Sinite il-
los: ceci ſũt ⁊ duces cecoꝝ. Ad argumẽ-
tũ dicendũ ꝙ hõiꝫ eẽ ſine offenſiõe oibꝫ
vt nulli det ſuo facto vel dicto minꝰ recto
occaſionẽ ruine. Si tñ de veritate ſcãda-
lũ oriat᷑ magꝫ eſt ſuſtinẽdũ ſcandalũ: q̃
veritas relinq̃tur: vt oñdit Gre. Hec Tho.
Pro fundo. Nũq̈ ſũt q̃ꝝcũq̈ vicia ſuſtinẽ-
da. Plautꝰ i aulula. Amici vicia ſi feras:
facis tua. Idẽ. Bis peccas cũ peccãti ob-
ſequiũ accõmodas. Iuxta qḋ eciã dr̃ Ari-
ſto. j. eth. Pro ſalute veritatꝫ familiaria q̈q̈
potiꝰ oporteret deſtruere: magꝫ ei amica
veritas. Iõ nõ debuit chr̃s ꝓ pace iudeo-
rũ relinq̃re veritatẽ. Cũ ġ q̃rit᷑ An chr̃s ⁊c̃.
Dic rñ. vt ſ. Et q̃ ꝯclude ꝙ ſꝑ ſũt arguẽda
vicia lꝫ aliq̃ñ diſſimulandũ ſit ꝓ maiori ⁊ me-
liori captãda oportunitate: ſꝫ nũq̈ ſũt fo-
uenda. Nunq̈ eñ eſt malis ꝯſentiendũ.
Nã dicit lex. Iubemꝰ. C. de ſacroſan. ec-
cle. Agentes ⁊ ꝯſentiẽtes pari pena puni-
unt᷑. Et. xj. q. iij. Qui ꝯſentit peccãtibꝫ et
defendit aliũ delinq̃ntẽ: maledictꝰ erit a-
pud deũ ⁊ hoies. Et aduertẽdũ eſt q̃dru-
plicẽ eſſe ꝯſenſuꝫ ſm glo. Extra de offici.
delegati. vicꝫ auctoritatis: coopationis:
ꝯſilij: ⁊ negligẽtie. Videat q̃libet ſi forte
aliquo hoꝝ lapſus fuerit. Precipue iudi-
ces quibus incũbit blaſphemias ⁊ alias
enormitates corrigere. Audiant omnes
fautores criminũ. Attendant qui docent
filios falſe ponderare ⁊ fraudes cõmitte-
re. Videant q̇ fauent aut cõſentiũt luxu-
rioſis aut latronibꝫ: aut ſimpliciũ oppreſ-
ſoribꝫ. Perpendant aduocati qui cauſas
iniuſtas fouent: falſi teſtes: adulatores:
blanditores ⁊c̃. ⁊ huiuſmõi. Omnes eniꝫ
tales rei ſunt coram deo. Figura Leui-

tici. xj. ſcribitur ꝙ quicunqꝫ aliquid morticinū tan-
gebat: imūdus erat. Per morticinū quod-
libet pctm̄ mortale intelligē: ꝛ quicunqꝫ tan-
git illud ꝑ ↄſenſum imundus eſt. Unde
Rhom. j. Digni ſūt morte nō ſolū qui fa-
ciunt: ſꝫ etiā q̄ cōſentiūt facientibus.

¶ Scōs articulus. In pceſ. ꝛc. In hoc di-
ſcēdū d̄ peccatorꝫ miſerabili infirmita-
te q̄ ſignatur per diſpoſitionem paralytici.
Erat enī paralyticus iacens in lecto. Et
ſicut hr̄ Lu. v. portatus a quattuor viris. In
his notatur triplex pctōꝝ miſeria ſpūalis.
¶ Prima ē miſeria ſpūalis ꝑuatiōis.
¶ Scd̄a eſt ſpūalis deiectiōis.
¶ Tertia eſt ſpūalis debilitatōis.
¶ Prima igitur ꝛc. q: ſcꝫ peccator eſt priuatus
greſſu meritorie operatiōis. Et hoc ſignatur
ꝑ paralyſim q̄ ꝑuat hoiem greſſu ꝛ opere
corporali. Prouerb. xiiij. Miſeros popu-
los facit peccatū. ¶ Scd̄a eſt miſeria ſpi-
ritualis deiectiōis ſiue ꝓſtrationis. Sicut
enī paralyticus ille iacēs erat i lecto: ſic pec-
cator in imo iacet deiectus a ſublimi ſtatu
grē ꝛ naturalis dignitatis. Apoc. iij. Me-
mor eſto itaqꝫ vnde excideris ꝛ age pniaꝫ
¶ Tertia eſt miſeria ſpūalis debilitatio-
nis. Sicut enī paralyticus ille ſic debilita-
tus erat ꝙ ſe mouere non poterat vt ve-
niret ad medicū: ꝛ ideo portabatur ab aliis:
ſic nec peccator ſeipm̄ mouere pōt ad pe-
nitētiā niſi diuina miſcd̄ia ꝑueniēte. Ber.
Difficilis quidē res ꝛ ſoli diue virtuti poſ-
ſibilis: ſuſceptū ſemel pcti iugū de ceruici-
bus ſuis excutere: qm̄ q̄ facit pctm̄ ſeruus
eſt pcti. Per illos autē quattuor portitores
intelligi pñt quattuor ↄſideratiōes motiue
pctōꝝ ad querēdū penitētie remedium.
¶ Prima eſt ↄſideratio turpiſſime defor-
mitatis q̄ ſcꝫ ē in aīa ꝑ pctm̄. ¶ Scd̄a ē cō-
ſideratio offenſe maieſtatis. ¶ Tertia eſt
ↄſideratio tpalis breuitatis. ſ. huius vite.
¶ Quarta eſt ↄſideratio gehēnalis acer-
bitatis: vel iſti quattuor portitores ſūt cogni-
tio dei q. ſ. habetur ꝑ fidē. Cognitio pcti q̄
ad eius turpitudinē: ſpes. ſ. diuine mie: ꝛ ti-
mor ſcꝫ pene q̄ multos reduxit. ¶ Exēplū i ni-
niuitis. Jone. iij. Prouer. xv. Per timorē
dñi: declinat ois a malo.

¶ Tertius articulus. Aud. ꝛc. Ne diffe-
ratis ergo querere medicinā contra
morbum tam grauem ne forte tandem in
mortis articulo cōſtituti medicinā quera-
tis ꝛ inuenire nō poſſitis. Nā vt dt Aug.
de pnia diſtin. vij. Siqs in vltima neceſſi-
tate voluerit accipe pniam: fateor illi non
negamus qd petit. Pniaꝫ dare poſſumus:
ſecuritatē vo non. Nūqd dico dānabitur ſꝫ
nec dico ſaluabitur. Uis ḡ a dubio libera-
ri: Age pniam dū ſanus es ne forte tandē
cōpellaris dicere qd hr̄. l. vl. de ↄtrahen-
da ſtipulatiōe. Quādo potui nō volui: et
quādo volui nō potui. Credo ꝙ ſiqs cor-
porali morbo vexatus: puta paralyticus ia-
cens: ꝛ ſciret ꝑiculum iminere ↄtinue de-
bilitationis ꝛ mortis niſi cito ꝓuideret: ꝛ
ſciret peritū medicū paratū venire ſi ro-
garetur. Credo ꝙ nō differret. Expōe ꝛ appli-
ca notando illud. Prouerb. vj. Diſcurre:
feſtina.

¶ Pro eadem dñica. xix. poſt trini.
¶ Sermo quintus.

TRansfreta
uit ꝛc. Qui furabatur. ꝛc.
vſqꝫ in finē. Eph. iiij. Sic
neceſſe ē facere ſi volumus trāſfretare. Ibi
autem tria ſūt notanda.
¶ Primū: eſt malicie correctio: qui fura-
batur iam non fu.
¶ Secūdū: eſt correcti exercitatio. Ma-
gis autem la.
¶ Tertiū: eſt exercitati recta intentio vt
habeat vnde ꝛc.
De pmo. Eſa. lv. Derelinquat impius viam
ſuā. ꝛc. De ſcd̄o. Job. v. Hō naſcitur ad la-
borē. De tcio. ps. Btūs q̄ itelligit ſup e-
¶ Trāſfretauit. ꝛc. (genū. ꝛc.

PRimus ar. An deus dicatur vere venire
in patriā ꝫ iuſti ꝛ in ea hitare tāqꝫ in ciui-
tate ſua trāſfretato. i. omiſſo mari. i. cor-
de pctōris. Uidē dñica. j. poſt epiph. ſer.
ij. Et feria. iij poſt dñicā in paſſiōe.

¶ Scōs ar. In pceſ. ꝛc. In hoc ſ. dicēd d̄
penitētis deſiderabili ſanitate q̄ ſignatur
in curatiōe paralytici. Ubi tria inſinuan-
tur cōſideranda.
¶ Primū: ē ꝑparatiua diſpoſitio.
¶ Scd̄m: eſt effectiua operatio.
¶ Tertiū: ē ↄſecutiua magnificatio.
¶ Primū ē igitur ꝑparatiua diſpoſitio: q. ſ. ē ꝑ
fidē ꝑ quā fit pma ↄuerſio mētis in deū. Et

ſigt̃ ꝑ fidē illoꝝ q̇ portātes ꝑalyticū q̄rebat eū ponere añ ieſu⁊. Et ſic h̃r Luce. v. Nō inueniētes q̄ ꝑte illū inferrēt p̄ turba aſcēderūt ſup̄ tectū: ⁊ ꝑ teglas ſubmiſert eū cū lecto i mediū añ ieſu⁊. Et vidit ieſꝰ fidē eoꝝ. Chryſ. Occurrebat āt ⁊ i h̄ ipiꝰ patiētis fides. Nō em̄ ſuſtinuiſſet ſe inferius ſubmitti niſi crediſſet. ¶ Scōm ē effectiua oꝑatio q̄ fit ꝑ v̄bū chr̄i. Qui cu⁊ vidiſſet fidē illoꝝ: dicit. Cōfide fili: remittūt̃ tibi pctā tua. Et ecce q̄dā de ſcribis. dixerūt intra ſe. Hic blaſphemat. Et cu⁊ vidiſſet. ⁊c. vſq̧ in domū tuam: vbi oñdit dñs ſuā clemētiā remittēdo pctā: ſuā ſapientiā cognoſcēdo: ⁊ arguēdo cogitatiões ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ: ⁊ ſuā potētiā paralyticū ſubito ꝯſolidādo. Et nota: quō p̄mo incepit a morbo ſpūali, p̄mo dimittendo pctā q̄ ſūt cauſa morbi corꝑalis. Beda. Curaturꝰ hoīe⁊ a paralyſi dñs prīo pctōrū vincla diſſoluit: vt oñderet eum ob noxas culpaꝝ artuū diſſolutiōe fuiſſe dānatū. Jō p̄cipit eccl̄ie medicis. Extra d̄ pe. ⁊ re. c. Infirmitas. Cū infirmitas nō nūq̄ꝫ ex pctō ꝓueniat: diſtricte p̄cipimꝰ medicis corporū: vt cū eos ad infirmos vocari ꝯtigerit: ipos añ oīa moneāt ⁊ inducant vt medicos aduocēt aīaꝝ: vt poſtq̄ꝫ infirmo fuerit de ſpūali ſalute ꝓuiſum ad corporalis remediū medicine ſalubriꝰ ꝓcedat̃ cū ceſſante cā ceſſet effectꝰ. Tertiū eſt ⁊c. q̄ꝛ poſtq̄ꝫ d̄r ei dñs. Surge vade i domū tuā: ſurrexit: ⁊ abijt in domū ſuam Vidētes aūt turbe timuerūt ⁊ glificauerūt deū q̇ dedit talē ꝑtātem hoībꝰ. Amb. Domū ſuā repetere: h̄ ē ad paradiſu⁊ redire Aug. de q. euāg. Paralyticū poſſumꝰ intelligere aīam diſſolutā mēbris. i. oꝑatiōibꝫ q̄ chr̄m q̄rit. Impeditur aūt a turbis. ſ. cogitationū niſi tecta. i. oꝑta ſcripturaꝝ apiat: ⁊ ꝑ hoc ad chr̄i noticiā ꝑueniat h̄ eſt ad eiꝰ hūilitatē fidei pietate deſcendat. Sic ⁊ nos hūiliter q̄ramꝰ chr̄m medicū aīaꝝ nr̄aꝝ ⁊ curabit nos. ¶ Exemplū in Magdalena. Luce. vij. Cui ꝓpterea dictū eſt. Remittūt̃ tibi pctā tua. Et iterū. Fides tua te ſaluā fec̄ vade in pace.

Tertius articulꝰ. Quō ⁊c. Q̄ꝫ ferUenter eſt aīe ſanitas expetenda: et diligentiſſime procuranda. Cauete ergo a negligentia. Dicūt em̄ iura. Vigilantibus et non negligentibus ſm̄ iura ſubueniendū eſt. ff. ad vell̄. l. ij. §. Verba. Et d̄ rerū ꝑmuta. Cū vniuerſoꝝ. Et de donatōibus. Int̃ dilectos. Cauete ne ſit⁊ ſic̄es egro grauiſſime laborāti q̇ fideli pio ⁊ experto medico ad eū veniēti vt curet eum clauſum tenet oſtiū ne intret. ¶ Expone notando. qm̄ pius medicꝰ nr̄ pulſat ad oſtiū cordis. Apoc. iij. Ecce ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo. ⁊c. Sed pctōres indurati tenent oſtiū clauſum. Eſa. lix. Peccata vr̄a diuiſerūt inter vos ⁊ deū veſtrū.

¶ Dñica. xx. poſt trini

¶ Sermo p̄mus

Amice quō huc intraſti nō hñs veſte⁊ nuptialē: Matt. xxij. Videte quō caute ambuletis nō q̄ſi inſipientes: ſ⁊ vt ſapiētes. Eph. v. Ad timorē pariter ⁊ amorē dei nos inducere dñt v̄ba ꝓpoſita. Ad amorē q̄dē cū d̄r Amice. Mira dei benignitas q̇ pctōrē amicū vocat Ad timorē cū ſubdit: quō huc intraſti ⁊c. q. d. Qua p̄ſumptiōe auſus es intrare eccleſiā: ⁊ nomē chr̄ianitat⁊ ſūere abſq̧ charitate ⁊ oꝑibꝫ bonis. Temeraria certe fatuitas ē velle inter chr̄ianos cēſeri ⁊ chr̄ianoꝝ oꝑa nō h̃re. Jō nos ꝯueniēter hortatur paulꝰ dicēs. Videte quō caute ⁊c. Vt de dñica infra octa. aſceñ. ſermone. iiij. in principio ſermonis.

¶ Amice. ⁊c.

PRi. ar. An charitas q̄ h̄ ſigt̃ ꝑ veſtē nuptialē ſit excellētiſſima v̄tutū: Q, nō. Fides priꝰ exit in actū ſuū q̄ꝫ alia v̄tꝰ ⁊ i ipa ꝯſiſtit rō directiua oīm v̄tutū. Cōtra. j. Coꝛ. xiij. Maioꝛ āt hoꝝ ē charitas Rñdet Boñ. in. iij. diſ. xxvij. Charitas ē excellentioꝛ alijs v̄tutibꝰ q̄ꝛ maxime nos efficit deiformes. Cū rōe liberalis exhibitionis: q̄ꝛ ſicut deꝰ ex amoꝛe tribuit oīa bona: ſic charitas liberaliter exeq̄tur oīa obſequia ⁊ mādata. Cū rōne conformis vnionis: qm̄ ſicut pr̄ ⁊ filiꝰ nectūtur nexu amoꝛis: ſic homo ꝑ charitatē adherendo deo efficitur vnꝰ ſpūs. Cū rōne finalis q̄etationis: q̄ꝛ cū amoꝛ ſit pōdus facit in deū tendere ⁊ in deo q̄eſcere: ſic̄ corporalia per

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN